

Germana de Foix (1400-1536), pertanyent a la cort francesa, filla de Joan Cascon de Foix, neboda del Rei Lluís XII. En cap dels seus tres successius matrimonis assolí la maternitat (només una de frustrada, un infant mort en néixer, fruit de la seva primera unió). Aquestes seves primeres núpcies (1506) foren concertades amb el Rei d'Aragó, Ferran el Catòlic, vidu des de 1504 de la Reina de Castella, Isabel la Catòlica. Durant les absències del Rei exercí la lloctinència general de Catalunya, València i Aragó, i presidí corts generals. A la mort del Rei (1516), ella conservà el títol de Reina, quan deixà d'ésser sobirana. En 1519 esposà en segones núpcies amb el cavaller alemany Joan de Brandenburg-Ausbach. Fou designada per ocupar la lloctinència de València (1523), càrrec que exercí en companyia del seu marit, anomenat Capità General del mateix lloc. Enviduada de nou i mantenint la lloctinència, contraigué terceres núpcies (1526) amb Ferran d'Aragó, Duc de Calàbria (1480-1550), fill primogènit del darrer i desterrat Rei de Nàpols, Frederic II, i nebot del Rei Catòlic. El matrimoni s'instal·là al Palau Reial de València, on creà una cort sumptuosa, refinada i decadent, imitant la de Nàpols, en versió més modesta. Esdevingué el centre de la vida cortesana i galant de la ciutat. El personal al servei de la casa passava de 200 persones, entre gentilhomes, clergues (inclou un bisbe, titular de Tunis), cantors, músics, patges, cambreses, mossos, etc. Aquest conjunt s'amplià el morir l'ex-rei Frederic, pare del Duc, amb l'arribada de les seves filles, les infantes Jòlia i Elisabet, quan aquestes es traslladaren a València, per tal de viure al costat del seu germà (1535). El Duc de Calàbria, apassionat bibliòfil, feu portar de Ferrera part de la seva biblioteca reial napolitana (1527). Morta la Reina Germana (1536), el Duc continuà amb la mateixa fastuositat la lloctinència, càrrec que mantingué també després del seu segon matrimoni (1541) celebrat amb Mencía de Mendoza, filla del Marquès de Sanet.

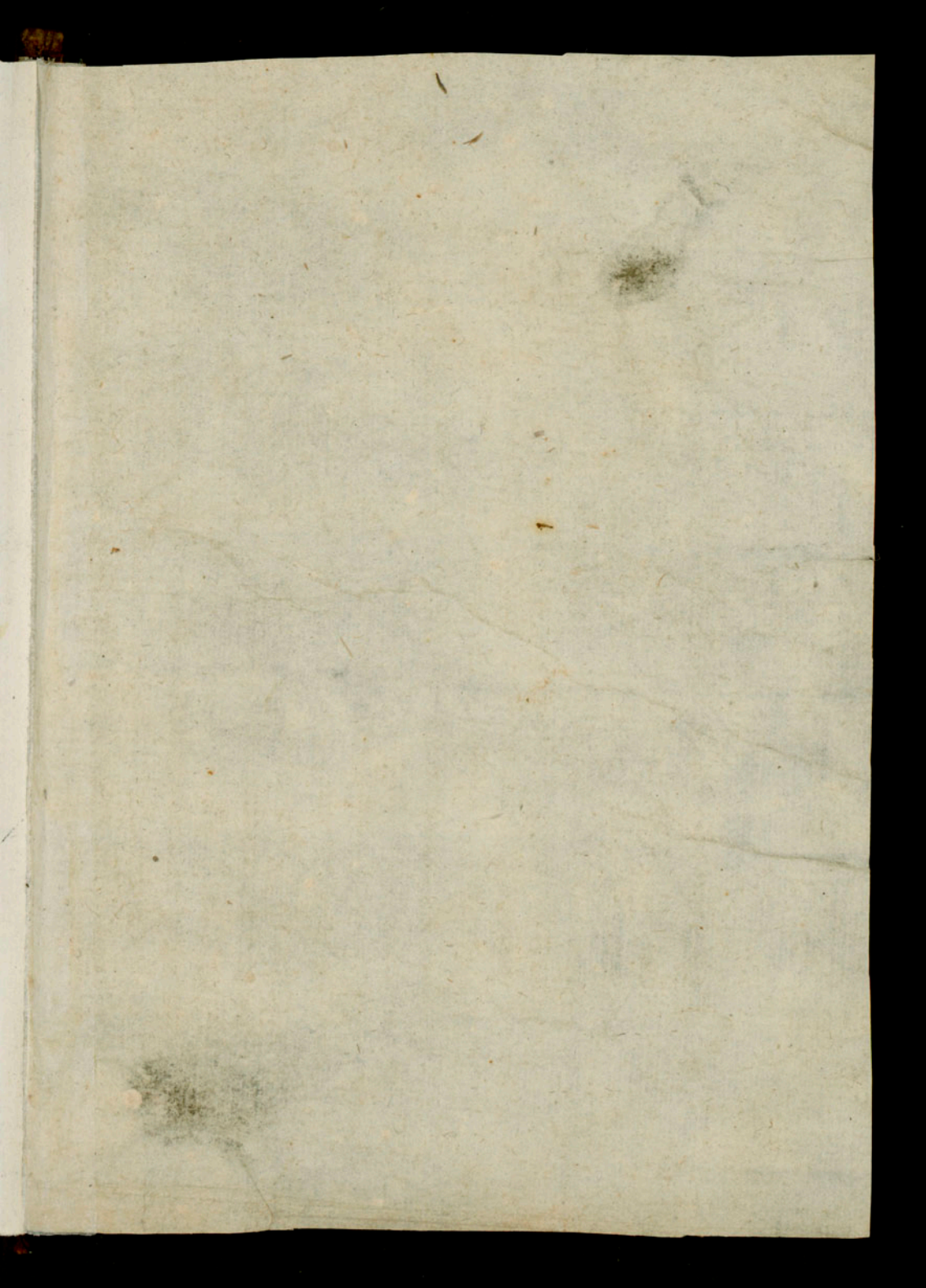
En vida de la Reina Germana i a instàncies d'ella, el matrimoni planejà i posà en marxa la construcció d'un panteó familiar proporcionat al relleu social de les seves persones, col·locant-lo baix la cura d'una comunitat religiosa, a la qual es proposaven llegar un dia els seus bens, per tal que en el futur no els faltessin oracions, ja que en el present els havien mancat els fills. Aquest és l'origen del Monestir de Sant Miquel dels Reis, aixecat als afores de València i confiat a la custòdia dels PP. Jerònims.

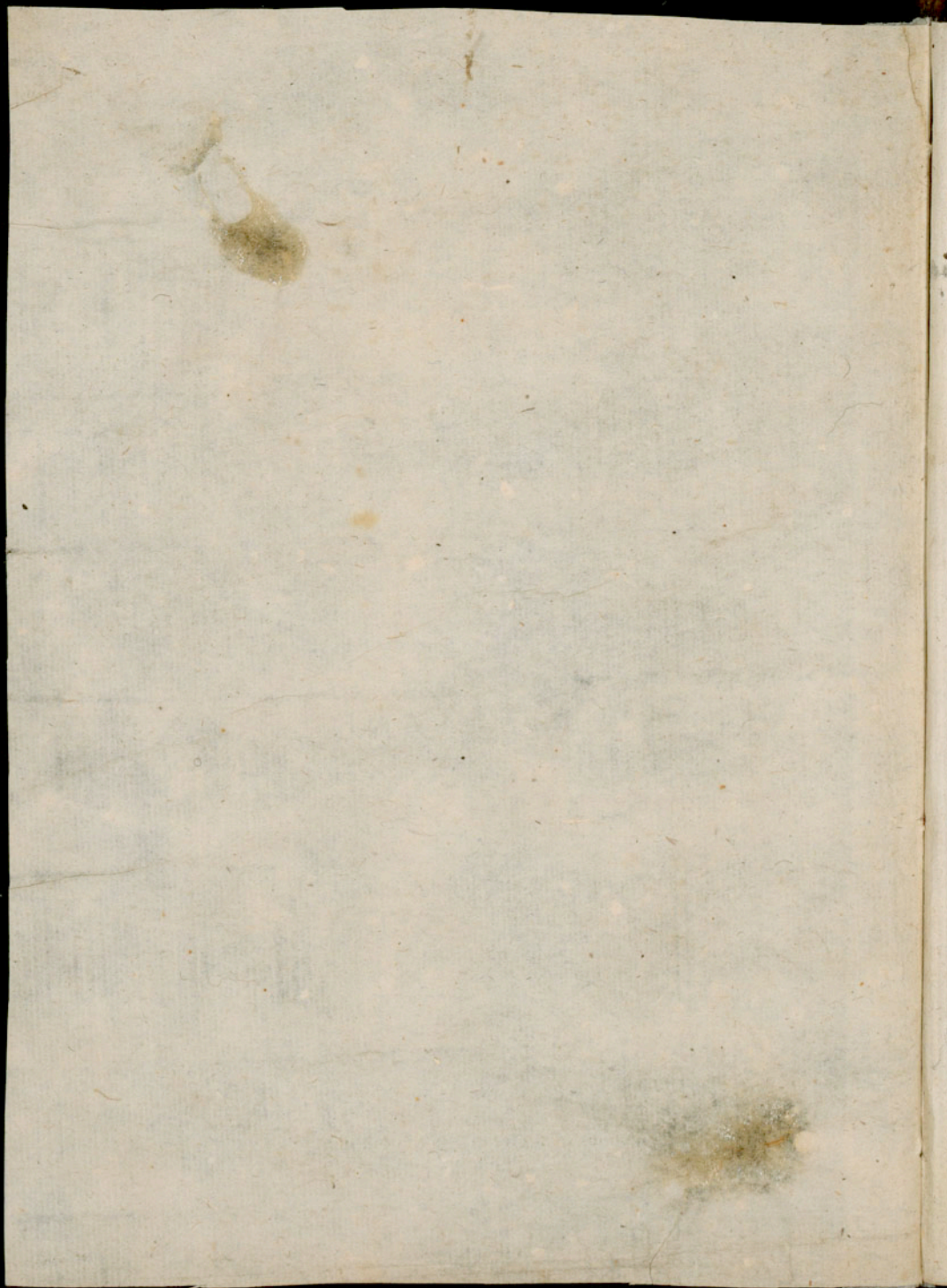
La seva fundació (1546) fou portada a cap pel Duc amb el propòsit de que esdevingués el panteó de la seva primera muller, la Reina Germana (depositada entretant en sepulcre provisional), el d'ell, el de les seves germanes, les infantes Júlia i Elisabet, i també el dels seus pares, Frederic i Isabel, els darrers reis de Nàpols, clàusula aquesta última que no arribà a realitzar-se. Al propi Monestir llegà la seva llibreria, la qual ara constitueix el veritable tresor de la Biblioteca Universitària de València. Són de tal procedència 192 manuscrits, quasi tots ells d'una execució perfecta: clàssics grecs i llatins, obres dels sants Pares i dels grans escriptors italians, no mancant-hi bons manuscrits francesos del s. XIV, rublerts de miniatures.

El present Oracional prové d'aquell Monestir, aplicat expressament al servei funerari del Panteó referit. Datat el llibre l'any 1752, probablement és còpia d'un altre anterior retirat, potser a causa d'estar estropellat pel seu ús, o tal vegada per no adaptar-se les seves fórmules litúrgiques a les del Ritual Tridentí. Es fa Membría dels fundadors, el Duc Ferran i la Reina Germana en els Aniversaris respectius de llur deposició en el panteó, que en el cas de la Reina fou molt posterior al del seu obit, ocorregut anys abans de la fundació del cenobi. Són també recordades oportunament amb oracions expresses les Infantes Júlia i Elisabet, germanes del Duc, igualment els seus pares, Frederic i Isabel, si bé aquests, com s'ha explicat, no han tingut mai allí la sepultura. A més, el llibre assenyalava pregàries a favor de l'ànima del Duc després de la Missa de Sant Miquel, per tractar-se del Sant Arcàngel titular del Monestir, festa principal d'aquella casa fundada pel Duc de Calabria.

El present llibre és exclusivament un ORACIONAL. Els Responsoris a cantar en cada circumstància són assenyalats al final, també en un full afegit, amb remissió a les pàgines respectives d'un Cantoral o altre llibre litúrgic pertinent.

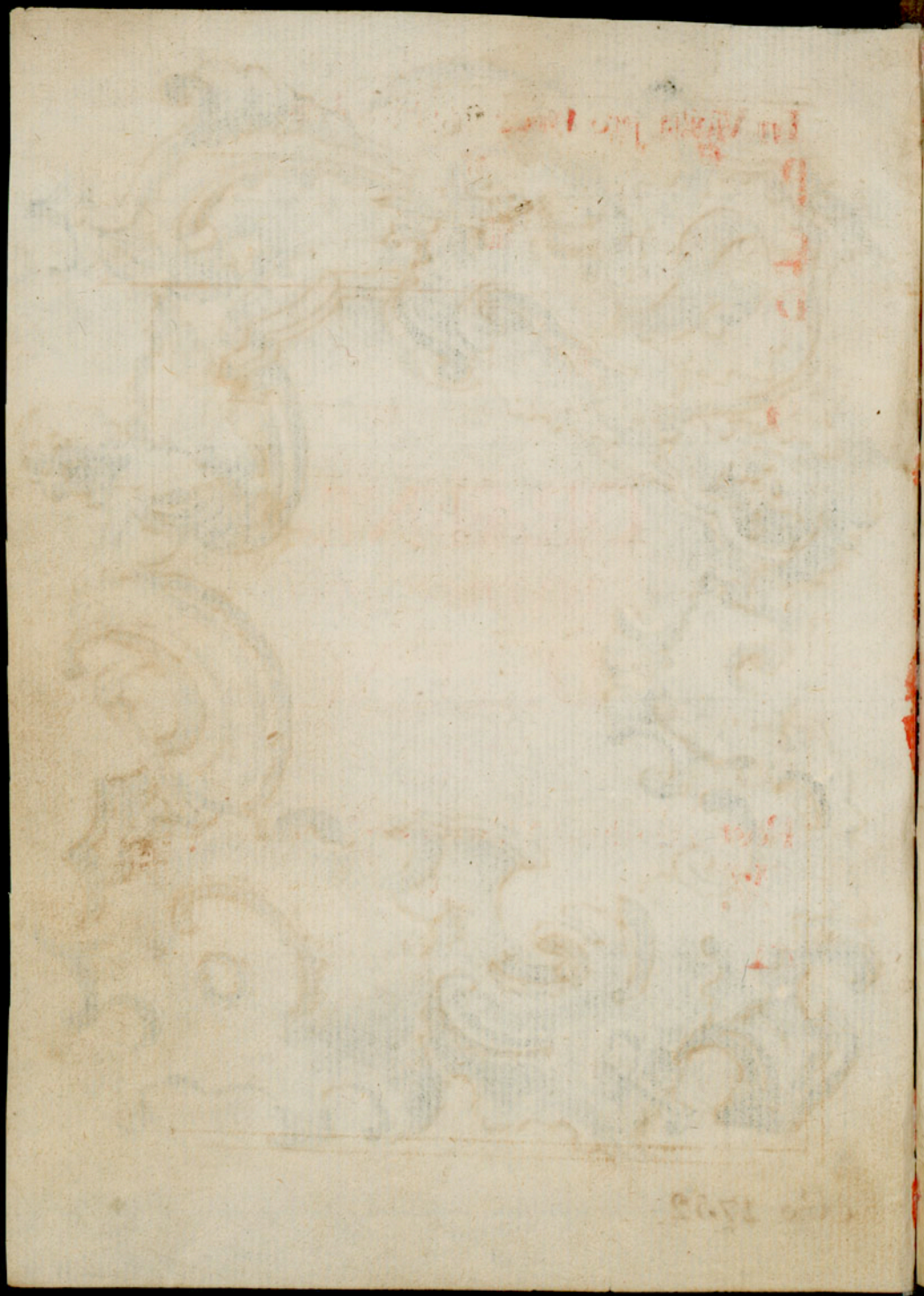
BIBLIOGRAFIA. J. Garcia Mercadal. La Segunda Mujer del Rey Católico. Doña Germana de Foix, última Reina de Aragón. Barcelona, Edit. Juventud 1942. - Butlletí Biblioteca de Catalunya, 1914, pàg. 166. - Gran Enciclopèdia Catalana, vol. 7 pag. 309 (1974) i vol. 8 pàg. 79 (1975). - Dolça Catalunya, vol. VI pàg. 89 (1977)

Año 1752.

I 4

In Vigilia pro Duce 26. Octobris.

Pater noster. **E**t ne nos induc.

Colocet eum. **R**equiescat in pace.

Domine exaudi. **D**omus vobiscum.

Oremus.

Deus indulgentiarum **D**omine da
animæ famuli tui **F**erdinandi **D**ucis
Calabriæ **F**undatoris nri, cuius Anni
versarium depositionis diem comme
moramus, refrigerij sedem, quietis be
atitudinem, & luminis claritatem. **P**er
Dñum nrum. &

Post Missam, & in die S. Michaelis

V. ut supra. **O**remus.

Absolve quæsumus **D**ñe animam //
famuli tui **F**erdinandi **D**ucis **C**alabriæ //
Fundat. nri ab omni vinculo delicto

eti.

rum, ut in resurrectionis gloria inter
Sanctos, & electos tuos resuscitatus res-
piret. Per Christi.

In Vigilia pro Regina 15. Octobris

Pater n^r. **E**t ne nos inducas.

Colocet eam Dⁿs. **Requiescat** in pa^e

Done exaudi. **D**omus vobiscum.

Oremus.

Deus indulgentiarum Dⁿe, da ani-
mae famulae tuae Reginae Germanae Fun-
datrixis no^re, cuius Aniversarium de-
positionis diem commemoramus, refri-
gerij sedem, quietis beatitudinem, &
luminis claritatem. Per Dⁿum n^ru.

Post Missam. V. ut supra.

Oremus.

Absolve quaesumus Dⁿe animam //
sa

2
famulae tuae Reginae Germanae Funda-
triciis nōra ab omni vinculo delicto-
rum, ut in resurrectionis gloria in-
ter sanctos, & electos tuos resuscita-
ta respiret. Per Christum.

In die Omnium Sanctorum.

Pro Fundat. nostris.

Pater nōr. **E**t ne nos inducas.

A porta inferi. **R**equiescant in pace.

Domine exaudi. **D**onus vobiscum.

Oremus.

Omnipotens sempiternae Deus cui
numquam sine spe misericordiae sup-
plicatur, propitiare animabus famulo-
rum tuorum Ferdinandi Ducis Cala-
briae, & Reginae Germanae Fundatorū
nōrum; ut qui de hac vita in tui nomi-
nis confessione desceſſerunt, Sancto-
rum.

rum tuorum numero facias aggregari. Per Dñm nr̄m Iesū Chriſtū.

Pro Parentibus Ducis, & in Vigiliis

Pater n̄r. **E**t ne nos inducas.

In memoria eterna erunt iusti.

Requiescant. **D**ñe exaudi. **D**ñs.

Oremus.

Deus cui proprium est misereri //
semper, et parcere: propitiare anima //
bus Regum famulorū tuorū Federi //
ci, & Isabelæ Parentum Ferdinandi //
Ducis Calabriae Fundat̄s n̄ri, & omnia //
eorum peccata dimitte, ut mortalitatis //
vinculis absoluta, transire mereantur //
ad vitam. Per Dñm nr̄m.

Post Missam. V. ut Supra.

Absolve quæsumus Dñe animas fa //
mulorum tuorū Federici, & Isabelæ Pa //
ren

rentum Ferdinandi Ducis Calabriae fun-
datotis nri, ab omni vinculo delicto-
rum, ut in resurrectionis gloria inter //
Sanctos, & electos tuos resuscitatus res-
pirent. Per Christum Dnūm nrū.

**In Comemmoratiōe. Omniū Fidelium
Defunctō. Pro Duce.**

Pater nōr. **E**t ne nos inducas.

Aporta inferi. **R**equiescant in pace.

Dōne exaudi. **D**ōnus vobiscū.

Oremus.

Inclina Dñe aurem tuam ad preces //
nostras, quibus misericordiā tuam su-
pplices deprecamur; ut animam famuli
tui Ferdinandi Ducis Calabriae fun-
datōis nri, quam de hoc seculo migrare
iussisti, in pacis, ac lucis regione consti-
tuas.

post Vesp.^s

Per Dñm.
nostrum
Iesū. Xp̄.
in ad Ven.^u.
et Quadra.

titias, & Sanctorū tuorū iubeas esse
confortem. Per xp̄. Dñm.

Pro Regina.

Pater nōr. **E**t ne nos inducas

Colocet eam Dñs. **R**equiescat in.

Dñe exaudi. **D**ñs vobiscum.

Oremus.

Quæsumus Dñe pro tua pietate mi-
serere animæ famulæ tuæ Reginae Ger-
manæ fundatricis nra, & a contagijs &
mortalitatis exutam, in æternæ salvatio-
nis partem restituere. Per xp̄. Dñm.

Pro Infantibus.

Pater nōr. **E**t ne nos inducas.

Ne tradas bestijs animas. **R**equiescant

Dñe exaudi. **D**ñs vobiscum.

Oremus.

Animabus quæsumus Dñe famularū

tua.

tuarum Iulie, & Elisabet Infantū misericordiam concede perpetuam, ut eis // proficiat in eternā, quod in te speraverunt, & crediderunt. Per xp̄. Dnū nr̄ū.

Pro Parentib; Ducis.

Pater n̄r. **E**t ne nos inducas.

In memoria eterna eruat iusti **R**equie.

Dñe exaudi. **D**ñs vobiscum.

Oremus.

Deus cui proprium est misereri semper, & parcere: propitiare animabus regū sanctorum tuorū Federici, & Isabelę parentū Ferdinandi Ducis Calabriae fund: nr̄i, & omnia eorum peccata dimitte, ut mortalitatis vinculis absoluta, transire mereantur ad vitam. Per xp̄ Dnū

In 1. Statione.

R. Credo.

Pater n^or. **E**t ne nos inducas.

A porta inferi. **R**equiescant in pace

Done exaudi. **D**ns vobiscum.

Oremus.

Deus qui inter Apostolicos Sacerdo-
tes famulos tuos Pontificali, seu Sacer-
dotali fecisti dignitate vigere: prella //
quaesumus, ut eorū quoque perpetuo //
agregentur consortio. **P**er xp̄. Dnū.

Ad 2. Stationē. R. Qui Lazari.

Pater n^or. **E**t ne nos inducas.

Collocet eos Dns cum. **R**equiescant.

Dne exaudi. **D**ns vobiscum.

Oremus.

Deus veniæ largitor, & humanæ salu-
tis amator, quaesumus clementiā tuā: ut
nostræ Congregationis fratres, propin //
quos, & benefactores, qui ex hoc secu

lo transferunt Beata Maria semper Vir-
gine intercedente, cum omnibus Sanc-
tis tuis ad perpetuæ beatitudinis con-
sortium pervenire concedas. Per xp̄. &

Ad 3. Stationē. R. Mememo.

Pater nōr. **E**t ne nos inducas.

Ne tradas bestijs. **R**equiescant in.

Dñe exaudi. **D**ñs vobiscū.

Oremus.

Deus qui nos patrem, & matrem ho-
norare precepisti: miserere animabus //
parentū nostrorū, eorum que peccata-
dimite, nos que eos in eterna clarita-
tis gaudio fac videre. Per xp̄. Dnū.

Ad 4. Stationē. R. Pecantem.

Pater nōr. **E**t ne nos inducas.

Audivi vocem de cœlo. **R**equiescant.

Dñe exaudi. **D**ñs vobiscum.

Oremus.

Absolve, quaesumus Dñe animas famulorū, famularū que tuarū, & omnium fidelium Defunctorū ab omni vinculo delictorū: ut in resurrectionis gloria inter Sanctos, & electos tuos resuscitati respirent. Per x̄p̄. Dñm.

Extra Ecclesiam. R̄. Ne recorde
Pater n̄r. **E**t ne nos inducas.

In memoria eterna erunt. **R̄. Requiescā**

Dñe exaudi. **D**ñs vobiscum.

Oremus.

Deus cuius miseratione animæ fidelium requiescunt, famulis, & famularibus tuis omnibus hic, & ubique in Christo quiescentibus: da propitiis veniā peccatorū, ut à cunctis reatibus absoluti tecum sine fine latentur. Per x̄p̄.

In ingressu Ecclesie, por el P. Parga, y los suos. R̄. Peccantem.

Pater nōr. **E**t ne nos inducas.

Auclivi vocem ^{de celo} dicētē. **R**equiescant.

Dne exaudi. **D**ñs vobiscū.

Oremus.

Deus cui propriū est misereri semp,
et parcere propitiare animabus famulo
rū, famularū que tuarū, & omnia eo//
rū peccata dimitte: ut mortalitatis //
vinculis absoluta transire mereantur
ad vitam. Per xp̄. Dñm!

Pro Animabus Petri Velasquez, & a

Pater nōr. **E**t ne nos inducas.

Collocet eos Dñs cum. **R**equiescant.

Dne exaudi. **D**ñs vobiscum.

Oremus.

Absolve quasumus Dñe animas fa//
mulorū tuorū ab omni vinculo delie//
torū: ut in resurrectionis gloria inter

Qui La-
zarum.

Sanctos, & electos tuos resuscitati respice-
rent. Per x̄p̄. Dn̄m. *

Pro Omnibus Fidelibꝫ defunctis. Lib

Pater n̄r. **E**t ne nos inducas.

Non intres in iudiciū cum servis tuis
Dñe. **R**equiescant. **D**ñe exaudi orati.

Dñs vobiscum.

Oremus.

Fidelium Deus omniū Conditor, &
Redemptor animabus famulorū, famula-
rūque tuarum remissionē cunctorū tri-
bue peccatorū: ut indulgentiam, quam
semper obtaverunt, pijs supplicationibus
consequantur. Qui vivis, & regnas in
secula seculorū. **R**equiē eternam.

Requiescant in pace.

Amen. ∞.

Por el P. Cerdá en la Concepcion R.

Domine quando veneris!

Pater noster. Et ne nos inducas.

A porta inferi. Requiescat. Domine
exaudi orationem. Dominus vobiscū.

Oremus.

DEus, qui inter Apostolicos Sacer-
dotes, famulum tuum Vincētium
Fratrem nostrum, Sacerdotali fecisti
dignitate vigere; præsta quæsumus, vt
eorum quoque perpetuo aggregetur
consortio. Per Christum Dominum
nostrum.

Dia de las Almas, R.^s que se dicen
son los siguientes.

Por el Sr Duque. Ne recorderis.

Por la S.^{ra} Reyna. Libera me Dñe.

Por las SS.^{as} Infantas. Hei mihi.

Por los PP.^s del Sr Duque. Pecantē

In prima Stacione. Credo quod

tor. usque ad Ne recorderis.

In ingresso Ecclesie por el P.^e

Parga, y los suyos Pecantem.

Por Pedro de Velasco, y su Herni.

Pecantem. digo, qui Lazarum.

Por el P. Cerdà en la capilla de

la Concepcion. Domine quando.

Por todas las Animas en me-

dio de la Yglesia estando el

Preste cara al Altar mayor

Libera largo. ~ ~ ~ ~ ~

1800

1801

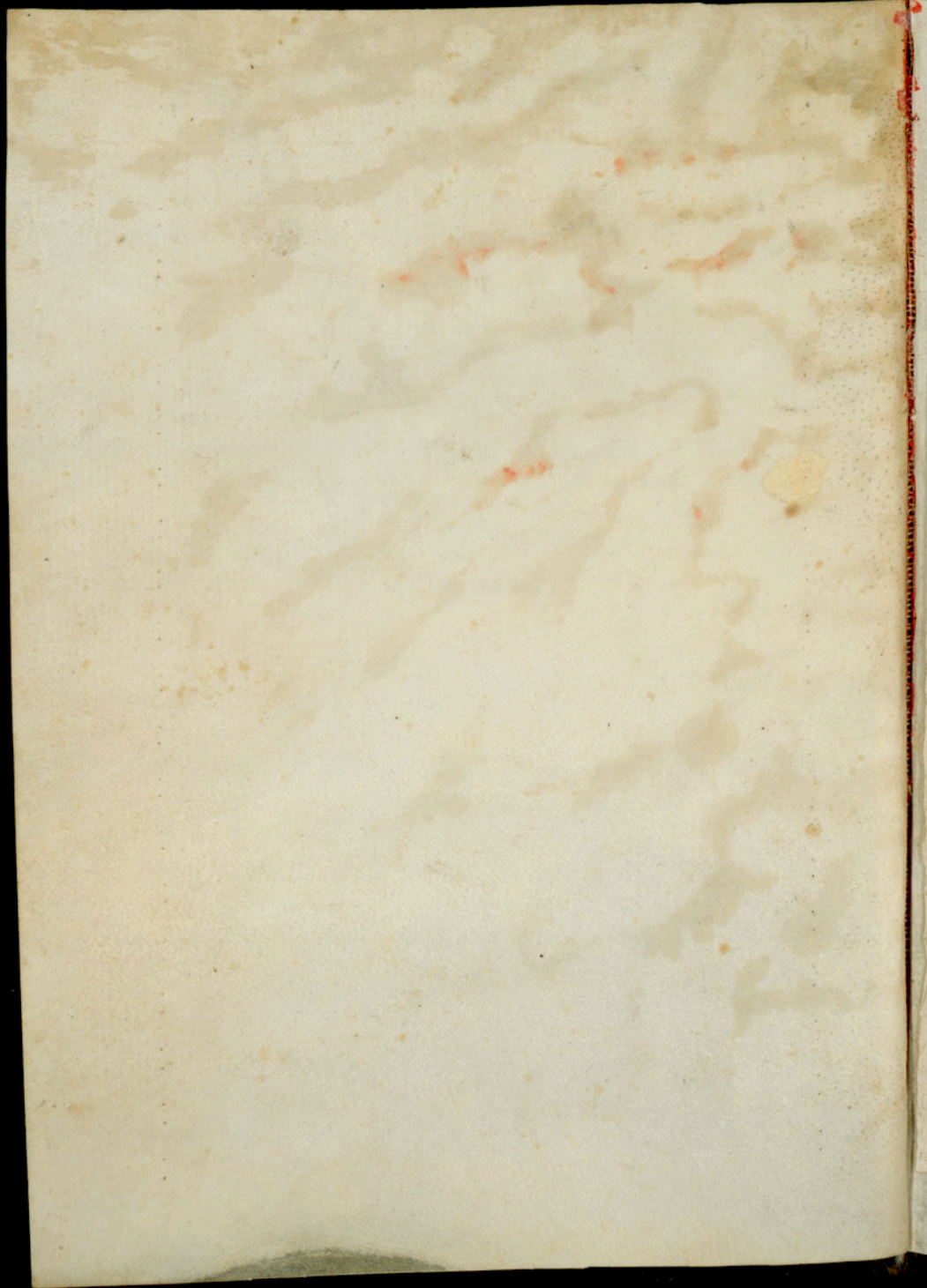
1802

1803

1804

1805

1806

t

87
8

Dia & las Almas se diran los Responsos sig.^{tes}

Por el Sr Duque. Ne recorderis 192.

Por la S.^{ma} Reyna. Libera 194.

Por las S.^s Infantas. Mei mihi 191.

Por los P.^{res} al Sr Duque. Peccantem 193.

In prima statione. Credo 111.

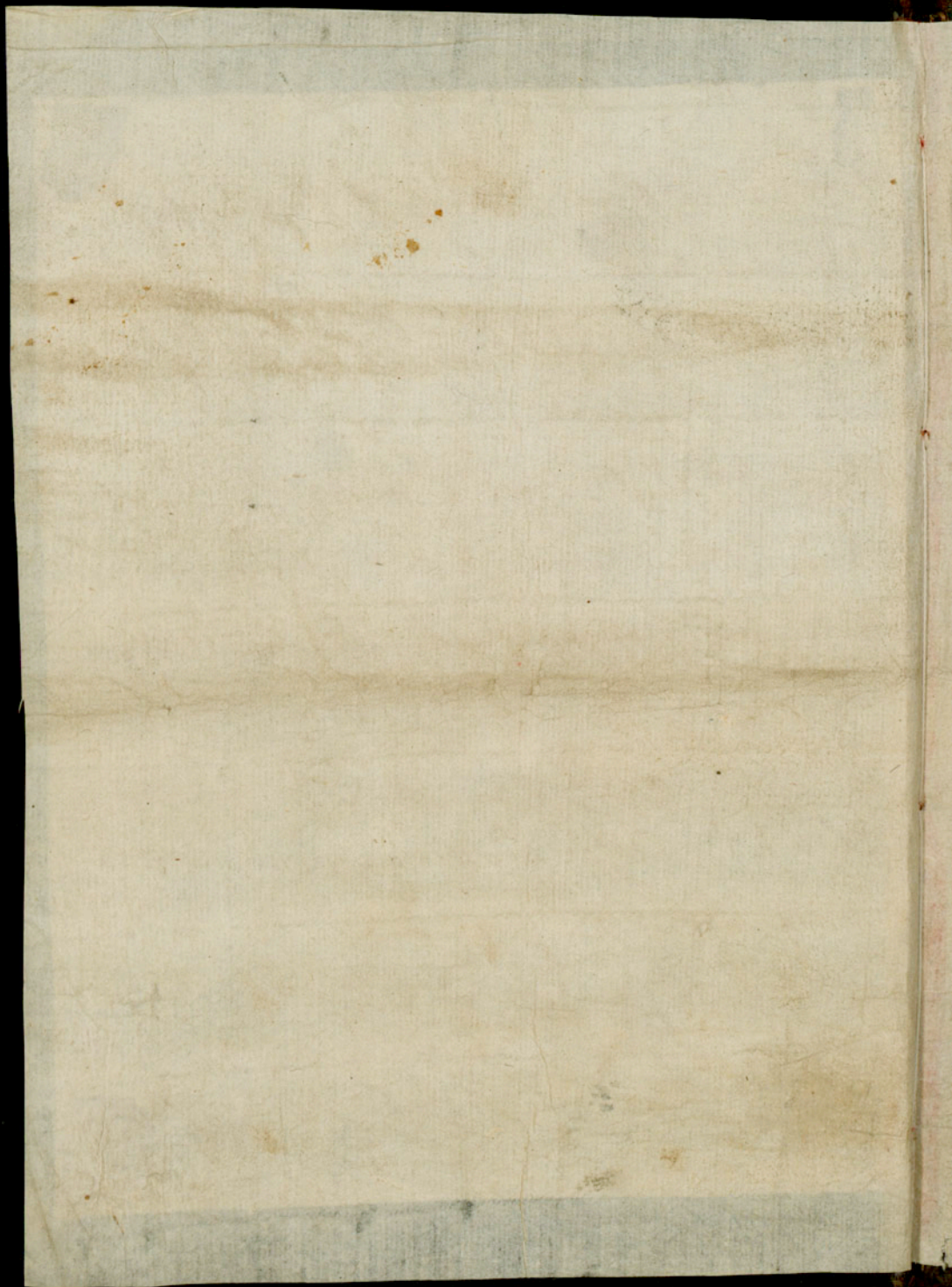
Vsque ad 5.^m stationem. Ne recorderis 118.

Ad introitum Ecclesie. Lii Lazarum 186.

A la Capilla & Sta Ana. Memento 189.

Por el P. Vic.^{te} Cordas. Dñe. quando veneris 155.

Por las Almas. Libera largo 160.

UAB

MS. 32

